

PROBLEMS AND PROSPECTS OF TERRITORIES' SOCIO-ECONOMIC DEVELOPMENT

**Conference Proceedings of
the 7th International Scientific Conference**

April 4 – 7, 2018

Opole 2018

The Academy of Management and Administration in Opole (Poland)
Berdyansk State Pedagogical University (Ukraine)
Donbas State Pedagogical University (Ukraine)
Institute for the Study of Spatial Development (Ukraine)
Katowice School of Technology (Poland)
National University of Civil Protection of Ukraine (Ukraine)
School of Economics and Management in Public Administration in Bratislava (Slovakia)
University of Economics in Bratislava (Slovakia)
Volodymyr Vynnychenko Central Ukrainian State Pedagogical University (Ukraine)

Інститут
дослідження
просторового
розвитку

PROBLEMS AND PROSPECTS OF TERRITORIES' SOCIO-ECONOMIC DEVELOPMENT

Conference Proceedings of the 7th International Scientific Conference

April 4 – 7, 2018

Opole, Poland

ISBN 978 – 83 – 62683 – 25 – 3

Conference Proceedings of the 7th International Scientific Conference *Problems and Prospects of Territories' Socio-Economic Development* (April 4 – 7, 2018, Opole, Poland). The Academy of Management and Administration in Opole, 2018; ISBN 978-83-62683-25-3; pp. 345, illus., tabs., bibls.

Reviewers:

Marian Ciepaj – D.Sc, Professor, Head of the Department of Law and Administration, the Academy of Management and Administration in Opole (Poland)

Pavlo Zakharchenko – D.Sc, Professor, Head of the Department of Finance and Credit, Berdyansk State Pedagogical University (Ukraine).

Editorial Office:

Wyższa Szkoła Zarządzania i Administracji w Opolu

45-085 Polska, Opole, ul. Niedziałkowskiego 18

tel. 77 402-19-00/01

E-mail: info@poczta.wszia.opole.pl

Publishing House:

© Wyższa Szkoła Zarządzania i Administracji w Opolu

45-085 Polska, Opole, ul. Niedziałkowskiego 18

tel. 77 402-19-00/01

The conference proceedings of the 7th International Scientific Conference *Problems and Prospects of Territories' Socio-Economic Development* includes modern theories, their practical aspects, tools for analyzing and managing complex socio-economic, educational and medical problems of society development, as well as new research directions are presented. Grounded systematic methodological concept and design principles of socio-economic, educational and medical research, taking into account the features of social determinants in constructing models of social systems at various levels, the purpose of which is to substantially increase the efficiency of such systems. Separate attention is paid to the study of the educational and medical, financial and economic instruments of society's development in the spatial coordinate system.

Authors are responsible for content of the materials.

<i>Олена В. Грищенко. Українська мова у переміщеному вищому медичному навчальному закладі України.....</i>	315
<i>Тетяна В. Жидкова, Вікторія В. Івасенко. Адаптація архітектурного середовища закладів освіти для всіх.....</i>	317
<i>Алла А. Загородня. Шляхи впровадження досвіду Республіки Польща у навчання фахівців економічної галузі.....</i>	319
<i>Олена Г. Зубарева. Інформатизація як організаційна форма навчальної роботи педагогічного вищого навчального закладу.....</i>	321
<i>Олександр В. Коваленко. Перепідготовка гідів-екскурсоводів для роботи з іноземними туристами.....</i>	323
<i>Світлана В. Колонтаєвська. Інноваційна діяльність майбутніх вихователів у сучасному освітньому просторі.....</i>	325
<i>Валентина В. Костіна. Практична підготовка майбутніх соціальних працівників і соціальних педагогів до профілактики дезадаптації учнів в умовах студентського наукового товариства.....</i>	328
<i>Тетяна А. Нестеренко. Занурення студентів у некомфортне середовище як метод активізації навчального процесу.....</i>	330
<i>Вікторія А. Павлова, Валерій І. Сипченко, Ольга М. Сипченко. Цінність освіти в епоху структурних перетворень.....</i>	332
<i>Тетяна В. Паньок. Теоретичні і методичні засади підготовки майбутніх художників-педагогів у контексті розвитку вищої художньої освіти України....</i>	334
<i>Владимир Саенко, Анна Толчева. Управление логистикой педагогического движения в трансформационных схемах образовательных систем.....</i>	336
<i>Світлана І. Семчук, Богдан І. Семчук. Сучасний стан використання інформаційних технологій навчання у дошкільній освіті.....</i>	338
<i>Марія Е. Циганкова. Проблема адаптації першокласників до школи.....</i>	340
<i>Вікторія Т. Чекаленко. Проблеми соціальної роботи у сфері дозвілля.....</i>	342
<i>Людмила С. Шевченко. Нова модель економічної діяльності закладів вищої освіти в Україні.....</i>	344

ТЕОРЕТИЧНІ І МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ХУДОЖНИКІВ-ПЕДАГОГІВ У КОНТЕКСТІ РОЗВИТКУ ВИЩОЇ ХУДОЖНЬОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ

Тетяна В. Паньок
Харківський національний педагогічний університет
імені Г. С. Сковороди
Харків, Україна
panyokmi@gmail.com

У перші роки незалежності України (1917) сформувалась вітчизняна стратегія підготовки художника, що базувалася на традиціях народного мистецтва, навчанні в індивідуальних майстернях де впроваджувалися самобутні авторські методики викладання на основі принципу синестезії, що сприяли розвитку індивідуальності, відходу від шаблонності, комплексній системі фахової підготовки художника тощо. Філософський вимір художньо-педагогічної освіти початку ХХ ст. звертався до синтезу художньої творчості, етнокультури, з'явилася нова символіка образотворчого мистецтва, нове розуміння ідеї *Sacrum*'у, що відображала революційну «міфотворчість», перевтілення стійкого українського архетипу в нові художні образи. Філософія українського мистецтва, спираючись на ідею «*Sacrum*», на сакральність національної образотворчості, сформувала власне розуміння мистецьких і художньо-педагогічних концепцій. Проте, реформа вищої школи (1920 р.) у Радянській Україні змінила ціннісні освітні орієнтири. Організація освітнього процесу відзначалася руйнуванням національних символів, академічного методу викладання художніх дисциплін, пошуками таких методів і форм навчання, які б сприяли підготовці нової генерації вчителів.

Спрямованість освітніх процесів із середини 20-х років характеризується активним розвитком художньо-педагогічної освіти. Так, у провідних художніх інститутах Києва, Одеси, Харкова відкриваються педагогічні відділення, рушійним чинником відкриття яких був недостатній якісний і кількісний склад художників-педагогів для різних навчальних закладів.

Після художньої реформи 1934 р. започатковуються єдині вимоги для всіх союзних республік щодо підготовки фахівців, які базувалися на утвердженні академічних художніх традицій як необхідних засад для оволодіння професійними вміннями. В освітній процес упроваджувалися уніфіковані програми дисциплін художньо-естетичного спрямування, що укладалися виключно Всеросійською академією мистецтв. Колишнє розмаїття авторських методик було знищено. Стандартизація освітнього процесу впливала на переосмислення суті та специфіки професійної підготовки художника-педагога, упроваджувалася нова освітня система навчання – колективне викладання художниками-педагогами фахових курсів та єдиний метод зображення – соцреалізм.

Уведення дисципліни «Образотворче мистецтво» у шкільне навчання на початку 60-х років визначило особливості оптимізації освітнього процесу у ВНЗ, специфіку зміни загальної мети підготовки вчителя, значна увага зверталася на застосування комплексного підходу до навчання, в якому було поєднано теоретичні та практичні аспекти. На відміну від інших періодів, професійна підготовка студентів спрямовувалась на формування їх як художників-професіоналів, які володіють знаннями з образотворчого мистецтва, педагогіки, психології дитячої творчості, мають сформовану педагогічну позицію тощо.

Вивчення ретроспективи розвитку вищої художньої освіти упродовж ХХ ст. дає підстави стверджувати, що методологічні пошуки в образотворчому просторі сприяли формуванню художньо-педагогічної освіти, зі специфічною організацією освітнього процесу, структурою, змістом, ціннісними орієнтирами, сконцентрованими в навчальних програмах і планах, творчими методами та принципами підготовки майбутніх фахівців з метою формування їхньої образотворчої культури та педагогічної компетентності. Сутність такої підготовки полягала у набутті системних знань і наступності щодо передачі їх майбутнім поколінням, формуванні вмінь і навичок з образотворчого мистецтва та педагогіки, розвитку естетичного смаку, професійного самовдосконалення, усвідомлення готовності до художньо-педагогічної діяльності та сформовану професійну рефлексію. Це перш за все стимулювало передавання художнього досвіду від педагога до особистості й прискорювало процес формування студента як професіонала.

Зазначений аспект дослідження не вичерпує всієї повноти поставленої проблеми. Подальшого вивчення потребують проблема забезпечення наступності художньо-педагогічного досвіду, застосування принципу синестезії у процесі підготовки, модернізації системи вищої художньо-педагогічної освіти, післядипломної перепідготовки фахівців, мобільності в наданні художньо-педагогічних знань в умовах дистанційної освіти, педагогічного стимулювання процесу формування якісної підготовки фахівців, навчання впродовж життя. Відчутна необхідність розроблення питань науково-теоретичного вдосконалення вищої художньо-педагогічної освіти; можливостей використання зарубіжного досвіду підготовки художників-педагогів, пошуку інноваційних форм і технологій удосконалення навчальної діяльності.